

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 17301-01-22 סולמי נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט שמואל בורנשטין

ירון סולמי
ע"י עו"ד אורי אביב

מערער

נגד

פקיד שומה רחובות
ע"י עו"ד אדם טהרני

משיב

פסק דין

1

2 1. לפני ערעור על שומות המשיב בצו אשר הוסיף להכנסתו החייבת של המערער סך של
3 2,587,501 ₪ בשנת המס 2012, סך של 10,488,113 ₪ בשנת המס 2013 וסך של
4 9,807,842 ₪ בשנת המס 2014.

5 2. שומות אלו שהוצאו למערער מבוססות כולן על שומה שהוצאה לחברה שהמערער
6 היה מנהלה ובעל מניותיה - חברת נופר ולינוי ניהול ייזום והשקעות בע"מ (להלן:
7 "נופר ולינוי" או "החברה"), וכן על פסק דין חלוט בהליך פלילי שהוגש כנגד
8 המערער ונופר ולינוי (ת"פ (מחוזי מרכז) 14330-02-17 מדינת ישראל נ' סולמי ואח'
9 (8.1.2018)).

10 3. בשומת המס שיצאה לנופר ולינוי, אגב פסילת ספריה, נקבע כי אין להתיר לה
11 הוצאות שונות שדרשה בדוחותיה שכן מדובר בהוצאות שלא הוצאו בפועל
12 ושהחשבוניות שהוצאו בגין הינן חשבוניות פיקטיביות ששימשו ככסות חשבונאית
13 בלבד. שומת החברה נקבעה לפיכך על בסיס תחשיב כלכלי במסגרתו הוספו
14 להכנסתה החייבת של החברה הסכומים הנ"ל. השגה שהוגשה כנגד השומה נדחתה,
15 וערעור לא הוגש. לפיכך, השומה שהוצאה לנופר ולינוי הפכה לחלוטה וסופית.

16

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 17301-01-22 סולמי נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני:

4. מאחר שהמערער הוא בעל השליטה בנופר ולינוי, ואין בידו הסבר לשימוש שעשה
בכספים שהגיעו לידיהו במעמדו כבעל השליטה, ייחס המשיב למערער את הכנסותיה
החייבות הנ"ל של החברה.
5. במסגרת פסק הדין הפלילי הורשעו המערער והחברה, בין היתר, בעבירות של
הוצאה וקיצוז חשבוניות מס כוזבות והשמטת הכנסות, ועל המערער הוטל עונש
מאסר של 72 חודשים וכן עונשים נלווים.
6. הרקע למעשיו של המערער תואר בגזר הדין ולפיו בין השנים 2012 עד 2016 היה
המערער בעל השליטה בפועל במספר חברות, ובהן נופר ולינוי וכן דורן משאבי אנוש
בע"מ (להלן: "דורן"). אדם בשם משה מרגלית (נאשם נוסף בכתב האישום; להלן:
"מרגלית") היה רשום כבעל מניותיה של דורן, אך המערער, יחד עם אדם נוסף בשם
מחמד אזברגה (להלן: "אזברגה"), ניהלו אותה ושלטו בה. דורן הינה תאגיד כוח
אדם ובעלת רישיון והיתר להעסקת עובדים זרים, אשר חודש מדי שנה על סמך מצג
כוזב בדבר בעלותו של מרגלית בדורן.
7. וכך תוארו מעשיו של המערער בגזר הדין (ההדגשות הוספו):
- "בכדי למשוך את רווחיה של דורן לעצמם, הנאשם (המערער – ש.ב.) ואזברגה
התקשרו בסדרת הסכמים, לפיהם דורן סיפקה עובדים לנופר ולינוי, וזו
סיפקה לכאורה שירותי בניה לחברות בניה. בפועל, נופר ולינוי סיפקה עובדים
זרים לחברות הבניה, במקום דורן, וההתחשבות בניהן היוותה כסות בלבד,
כדי להתחמק מהאיסור של העסקת עובדים זרים ישירות על ידי חברות
הבניה בניגוד לחוק העסקת עובדים זרים ולחוק עובדים זרים, התשנ"א –
1991.
- הנאשם ואזברגה הציגו ללקוחותיה של נופר ולינוי מצג שווא לפיו הם פועלים
על פי החוקים, הנהלים והתקנות, הקשורים במתן שירותי כוח אדם לעובדים
זרים, ובכך קיבלו את הנחת דעתן של חברות הבניה השונות בכדי להתקשר
עמן בהסכמים מהם ירוויחו סכומי עתק. הנאשם ואזברגה ביקשו להעביר
לרשותם את הכנסותיה של דורן, המהוות רכוש אסור לפי חוק איסור הלבנות
הון, ולשם כך הם ביצעו פעולות ברכוש האסור. בתוך כך, נחתמו הסכמים
לקבלת שירותים לכאורה והועברו כספים לעסקים שבבעלותם, תוך הטמעת
הרכוש האסור במערכת החשבונאית והבנקאית הלגיטימית שלהם.
- נופר ולינוי, שבשליטתו של הנאשם, נקשרה בהסכמים עם דורן וחברות אחרות
לרכישת שעות עבודה של עובדים זרים אותם העסיקו דורן והחברות האחרות,
במחיר קבוע שהיה נמוך מהמחיר ששילמו בפועל לעובדים הזרים (להלן:
"השכר המדווח").

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 17301-01-22 סולמי נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני:

הנאשם קשר ביחד עם אזברגה ואחרים כדי לשלם לעובדים הזרים שבשליטתם ושהועסקו על ידם שכר גבוה מהשכר המדווח, זאת בין היתר כדי להעביר את רווחיו לנופר ולינוי וכדי להימנע מתשלומי המס על התשלומים הלא מדווחים לעובדים הזרים.

את ההפרש בין השכר המשולם ובין השכר המדווח, שילמו הנאשם ואזברגה לעובדים הזרים במזומן. כדי לשלם לעובדים הזרים שבשליטתם הם נזקקו לכספים במזומן הנאמדים בסך של מאות מיליוני ₪. במסגרת התוכנית העבריינית הוציאו הנאשם ואזברגה, ביחד עם אחרים, חשבוניות מס כוזבות לנופר ולינוי ולדורון מחברות שונות שבשליטתו של אזברגה, זאת ללא שהייתה עסקה ו/או ללא שניתנו השירותים שרשמו בחשבוניות ו/או ללא שניתנו מלוא השירותים שניתנו בחשבוניות.

כך, בין השנים 2013-2016 הוציא הנאשם בצוותא חדא עם אחרים מאות חשבוניות מס כוזבות לנופר ולינוי בשווי 342,023,698 ₪ כולל מע"מ, ו-5 חשבוניות מס כוזבות לדורון בשווי 1,816,780 ₪ כולל מע"מ. הנאשם כלל את החשבוניות הכוזבות בספריהן של נופר ולינוי ודורון במטרה להגדיל את הוצאותיהן במרמה ולהקטין את הכנסותיהן החייבות במס.

בתמורה לחשבוניות הכוזבות, נופר ולינוי ודורון שילמו בהמחאות ובהעברות בנקאיות לחברות השונות שבשליטתו של אזברגה, והכסף בגין החשבוניות הוחזר במזומן לנאשם בניכוי עמלה בשווי המע"מ הגלום בחשבונית הכוזבת או בסכום הקרוב לכך..."

8. נקבע, אפוא, בהליך הפלילי כי החברה ניכתה בדוחותיה חשבוניות כוזבות בסכומים עצומים, וזאת על מנת להקטין את הכנסתה ועל מנת להשיג כיסוי חשבונאי לכספים במזומן שהתקבלו בידי המערער לצורך תשלום לעובדים הזרים.

9. בהמשך, ובעקבות ההליך הפלילי, אף ניתן פסק דין בערעור מע"מ שהוגש על ידי המערער (ע"מ 55829-04-19 סולמי נ' מדינת ישראל), והנוגע לשומה במסגרתה הוטל על המערער כפל מס בהתאם לסעיף 50(א) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976.

10. תחילה נקבע כי לאור הקביעות החלוטות בפסק הדין בהליך הפלילי ובהתאם לסעיף 42א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א – 1971 הוכח כי יש לחייב את המערער בכפל מס (החלטה מיום 17.5.2020). לאחר מכן, דן בית המשפט בשאלה האם יש להפחית בכפל המס בהתאם לסעיף 100 לחוק מע"מ.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 17301-01-22 סולמי נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני:

11. הטענה כי יש מקום להפחתה התבססה על הדברים שנכתבו על ידי בית המשפט בגזר
הדין ולפיהם: "בטרם סיום מצאתי לנכון להפנות את תשומת לב רשויות המס כי
בכל האמור בפן האזרחי בין המדינה לנאשם, במסגרת הסדר הטיעון נדון הנאשם,
בנוסף לעונש מאסר ממושך, גם לעונשים כספיים כבדים, הן חלוט והן קנס
משמעותי ובנסיבות אלה יהיה זה הוגן וראוי לשקול בחיוב שבכך תבואנה לקיצן
דרישות הכספים מן הנאשם באופן אישי".

12. בפסק דין ארוך ומנומק דחה בית המשפט את הטענה כי יש להפחית את כפל המס,
וממילא דחה את הערעור (פסק הדין מיום 17.5.2020). ערעור שהוגש לבית המשפט
העליון נדחה אף הוא (ע"א 4502/21 ירון סולמי נ' מדינת ישראל היחידה לביקורת
פשיעה חמורה (24.7.2023)).

13. מאחר שאף במסגרת הערעור דן הפנה המערער לדברים הנ"ל שנאמרו בשולי גזר
הדין (סעיפים 37 ו-94 להודעת הערעור וכן בסעיף 6 לסיכומי התשובה), ראוי להביא
בעניין זה את התייחסותו של בית המשפט העליון כדלהלן (סעיפים 19 – 22 לפסק
הדין):

"כאמור, המערער מלין על כך שבית המשפט המחוזי לא העניק, לשיטתו,
משקל ראוי לדברים שנכתבו בשולי גזר הדין שניתן בהליך הפלילי.... המערער
הוסיף וטען לעניין זה, כי יש לראות בדברים אלה חלק מהסדר הטיעון שנחתם
עמו. בהמשך לכך הוא טוען כי היה על בית המשפט המחוזי להביא בחשבון את
מכלול הסנקציות הפליליות שהושתו עליו, ובפרט את העונשים הכספיים
וחלוט נכסיו, במניין השיקולים להפחתת כפל המס.

עיון בהסדר הטיעון שנחתם עם המערער ובדיונים שנערכו בעניינו מעלה, כי
אין כל עיגון לטענותיו ולפיהן המלצת בית המשפט הפלילי הייתה חלק מהסדר
הטיעון.....

אמנם, בית המשפט המחוזי בהליך הפלילי מצא לנכון לפנות לרשויות המס
בהמלצה "לשקול בחיוב" להסתפק בענישה הפלילית ולהימנע מלבוא
בדרישות כספיות נוספות כלפי המערער מכוח הדין האזרחי. המלצה זו באה
בעקבות טיעונו לעונש של בא כוח המערער אשר ביקש שבית המשפט "יאמר
את דברו כי זה סוף פסוק כלפי הנאשם בפן האישי" ו"כדי לפתוח צוהר של
תקווה [...] לכבד את ההסדר וגם להתייחס כלפי המס האזרחי". אלא
שהמלצה זו מנוגדת להוראות הדין המורות על הטלת כפל מס כפועל יוצא של
הוצאת חשבוניות מס בניגוד לדין (סעיף 50(א) לחוק מע"מ). גם אם נראה
המלצה זו ככזו המכוונת לסמכות הוויתור או ההפחתה של רכיב הכפל, ברי כי
אין בדברים האמורים כדי לחייב או לכבול את רשויות המס.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 17301-01-22 סולמי נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני:

- 1 אוסיף לעניין זה, כי ככלל ראוי כי בית המשפט הדן בהליך הפלילי ימעט במתן
2 המלצות בעניינים שאינם בתחום סמכותו ובנסיבות בהן לא הונחה לפניו
3 התשתית העובדתית והמשפטית הנוגעת לעניין. על בית המשפט להימנע
4 מליצור ציפיות בלב הנאשם, או לנטוע בו את הרושם כי יהיה בגזר דינו כדי
5 להביא לתוצאה מטיבה החורגת מהסדר הטיעון שבין הצדדים ומן ההליך
6 הפלילי שלפניו..."
- 7 14. ואם נכונים הדברים לעניין הקלת המס מכוחו של סעיף 100 לחוק מע"מ, דומה כי
8 על אחת כמה וכמה שהדברים נכונים לעניין שומות מס הכנסה שהוצאו למערער
9 בגין כספים במזומן שהגיעו לידיו במעמדו כבעל השליטה בנופר ולינוי, כספים
10 שנוספו להכנסתה החייבת של החברה בשומה חלוטה וסופית.
- 11 15. יצוין כי בשומה זו שנערכה לחברה על בסיס תחשיב כלכלי, הותרו לחברה בניכוי
12 סכומים ששולמו לעובדים הזרים במזומן כשכר עבודה וכן סכומים ששולמו
13 כ"עמלה" לאותם אלה שהוציאו את החשבוניות הפיקטיביות (בשיעור המע"מ).
- 14 16. בערעור דגן טוען המערער, וזו למעשה טענתו היחידה, כי נפל פגם בתחשיב וזאת על
15 שום שהסכומים ששולמו לעובדים הזרים במזומן גבוהים יותר מהסכומים שנקבעו
16 בתחשיב, דהיינו כי במקום שכר יומי של 400 ₪ עמד שכר היומי על 850 ₪. לפיכך,
17 כך טען, לא נותרו בידי החברה, וממילא בידיו, אותם סכומים שנקבעו בשומת
18 החברה.
- 19 17. איני סבור כי המערער רשאי במסגרת ערעורו זה "לפתוח מחדש" סוגיה זו הנוגעת
20 לכספים ששולמו לעובדים הזרים, וממילא לכספים שנוותרו וייחסו לחברה כתוספת
21 להכנסתה, וכפועל יוצא מכך - אף לא לגובה הכספים שהגיעו אליו ונוותרו בידיו.
22 המדובר, כאמור, בשומה חלוטה וסופית הנוגעת להכנסותיה החייבות של החברה,
23 והיא אף גוזרת, מניה וביה, את השומות בהליך דגן.
- 24 18. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו על ידי בית המשפט העליון בע"א 10088/09 דגמין
25 נ' פקיד שומה באר שבע (14.4.2011); סעי' ו' - ז' לפסק הדין; (ההדגשות הוספו):
- 26 "... אין חולק על כך שהמערער והחברה הם שתי ישויות משפטיות נפרדות.
27 ואולם ייחוס ההכנסות למערער אינו נובע מעצם אי-ההכרה בהן כהוצאות של
28 החברה, או כסנקציה כלפי התנהלות בעייתית של החברה; כפי שציין בא כוח
29 המשיב בסיכומיו, זקיפת ההוצאות "איננה תוצאה של 'הרמת מסך'" (סעיף
30 16). ייחוס כספים אלה למערער מבוסס על התיאור העובדתי לפיו המערער
31 (המנהל היחיד בחברה ובעליהן של 99% ממניותיה) הוא שמשך בפועל את
32 הסכומים, ולא הוכיח שעשה בהם שימוש (בכובעו כמנהל) למימון הוצאות
33 החברה - וממילא נמצא כי הם נותרו בידיו: "המשיב טען, בהסתמכו על

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 17301-01-22 סולמי נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני:

מאזני החברה וחקירת רשויות מע"מ, וטענתו לא הוכחה על ידי המערער, כי סכומן של חשבוניות המס הפיקטיביות נמשכו מחשבונה של החברה והגיעו לידי של הגורם היחד המוסמך לפעול בשם החברה - מנהלה ובעל מניותיה - המערער" (עמוד 5; ההדגשה הוספה - א"ר). למיטב הבנתי, למעשה המערער אינו מכחיש, כי הכספים שהוצאו מחשבונה של החברה נמשכו על ידיו; טענתו היא, שסכומים אלה שימשו להוצאות החברה (תשלומים לקבלני משנה ולפועלים). לפיכך השאלה היחידה שיש לדון בה היא איזה שימוש עשה המערער בכספים: האם אכן (בכובעו הניהולי) למימון הוצאות החברה או שמא הם נותרו בידי ("האישיות") ויש לראות בהם הכנסה אישית (למקרה אחר בו נזקפו חברה הוצאות שלא הוכרו, כהכנסה אישית של בעליה ראו ע"א 976/06 מרוס נ' נציבות מס הכנסה [פורסם בנבו]). לשון אחר, גם המערער אינו חולק, ואינו יכול לחלוק, על זקיפת אותם סכומים שהוצאתם על ידי החברה לא הוכחה כהכנסות אישיות שלו; השאלה היא, גם לשיטתו, האם אכן היו סכומים שנותרו בידי.

אכן, ייחוס הכספים למערער אישית אינו מבוסס על ראיות ישירות (דוגמת זיהוי כספים שנמשכו מחשבון החברה והופקדו בחשבונו האישי). ואולם, מעבר לכך שנוכח התיאור העובדתי לגבי אופן ניהול החברה מדובר במסקנה מתבקשת, נזכיר כי המערער בחר שלא למצות את הליכי ההשגה לפי סעיף 150 לפקודה (ראו עמודים 3-4 לפסק הדין קמא). זאת ועוד, אכן החברה היא שעשתה שימוש בחשבוניות פיקטיביות באופן המקשה מאוד להבין כיום איזה שימוש נעשה בכספים; ואולם, יש לזכור כי הבעלים והמנהל היחיד של החברה (המערער) הוא אישית זה שנקט בדרך זו (ואף הורשע על כך בפלילים לפי הודאתו בתיק ת"פ 4193/06 הנזכר). בדיני המס לאשם יכולות להיות השלכות גם במישור נטלי הראיה ומידת האמון (ראו ע"א 352/86 פקיד שומה פתח תקוה נ' אורן, פ"ד מד(2) 554, 560).

19. יודגש, כי המערער אינו חולק בסיכומיו על עצם העובדה כי יש לייחס לו, כבעל השליטה, את הכנסותיה החייבות של החברה, ואף לא נותן כל הסבר ולא מציג כל ראיה באשר לשימוש אחר בכספים שהתקבלו בגין החשבוניות הפיקטיביות, מלבד, כאמור, הטענה כי נפל פגם בתחשיב. בחקירתו נשאל המערער אודות אותם כספים (עמ' 6 ש' 23 – 30):

ש: בסעיף 13 לכתב האישום שצורף לתצהיר המשיב בעמ' 23, מצטט. מה קרה לאותם רווחים עצומים שמוזכרים בסעיף? האם יש לך ראייה לכך?

ת: כל הכספים הלכו לעובדים הזרים וגם נאמר ע"י הפרקליט הראשי חלק מהפסק דין שעונה לכב' הש' ברנט. מצטט מתוך פסק הדין עמ' 63. נאמר שם כי במסגרת הסדר הטיעון נתון משקל כבד בכך שהנאשם למעשה החל לשתף פעולה עם הרשויות ... (מצטט). בהמשך של פסק הדין בשונה מאחרים בפרשה אינו מפיץ חשבוניות סדרתי מטרותו בסופו של יום לא הייתה קיזוז הוצאות פיקטיביות באופן מוחלט אלא שימוש בחשבוניות פיקטיביות כדי לשלם כספים במזומן לעובדים זרים. זה נאמר ע"י פרקליט ממיסוי וכלכלה."

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 17301-01-22 סולמי נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני:

- 1 ובהמשך (עמ' 9 ש' 1 – 8):
- 2 ש. אם אני מבין למעשה היה לך ראיות לכל מה שנעשה בכספים, אתה אומר
3 שזה הכל הוצג בהליך הפלילי.
- 4 ת. נכון כל הקלסרים שלקחו מהמשרד שלי. וישבנו במשרדי החקירות
5 שעות רבות הסברנו לגבי כל מסמך ומסמך.
- 6 ש. למה לא הגשת את אותם ראיות בהליך הזה?
7 ת. הקלסרים נמצאים בידי המשטרה, ולא קיבלתי אותם החזרה.
8 ש. פנית לבקש?
9 ת. לא.
- 10 20. הנה כי כן - כל טיעוניו של המערער בערעור דגן נשענים על טעויות, כביכול, שנפלו
11 בתחשיב באשר לשכרם של העובדים הזרים, אלא שהיה למערער את יומו בשעה
12 שהמשיב הוציא את שומת החברה, אך הוא בחר שלא לטעון כנגד התחשיב. כפי
13 שהעידה בעניין זה עדת המשיב, הגב' סיוון כרמי, בחקירתה (פרוטוקול מיום
14 24.7.2024, בעמ' 31 ש' 11 – 15):
- 15 "כשהייתה השומה של החברה עדיין פתוחה הגיעו אותם עו"ד שייצגו את
16 המערער והם לא הציגו שום תחשיב אחר כשהצגנו, יש פה דיונים שמציגים
17 ואומרים הצגנו את התחשיב לא נעשה שום תחשיב נגד. אז לבוא עכשיו 10 או
18 לא יודעת מה 10 שנים אחרי או לא יודעת מה, ולבוא ולטעון זה לא מה שהיה
19 בפועל אין לי תשובה לזה עכשיו"
- 20 21. שומתה של החברה היא, אפוא, שומה סופית וחלוטה שהמערער בחר שלא להעמידה
21 למבחן משפטי ולפיכך אינו יכול עוד להתכחש אליה. גם אין הוא יכול לטעון בהליך
22 אחר כי הקביעות באותה שומה אינן מחייבות אותו (ראו: ע"א 8659/12 רויכמן נ'
23 פקיד שומה חיפה (10.12.2014); ע"א 490/13 פלומין נ' פקיד השומה חיפה
24 ((24.12.2014)).
- 25 22. למעלה מן הצורך יש להוסיף כי גם לגופם של דברים לא הוכיח המערער כי נפל פגם
26 בתחשיב. המערער מצטט בהרחבה בסיכומיו את חקירתה הנגדית של עדת המשיב,
27 ממנה ביקש ללמוד כי שכרם של העובדים הזרים גבוה יותר מזה שקבע המשיב, אך
28 בסופו של יום נראה כי את טיעוניו בעניין זה מבסס המערער בעיקר על "מה שידוע
29 לכולם", או על איזה "נוהג", ובלשון בא כוחו של המערער (פרוטוקול מיום
30 24.7.2024, עמ' 19, ש' 6-2): "כי הטענה שלנו היא באמת פשוטה, באמת פשוטה,
31 אמיתית ואי אפשר לבדוק אותה על פני השטח. בשנת 2012, 2013, 2014 כן? עובד
32 סיני כן? הרוויח בין 18 ל-20,000 שקל, כל הארץ ידעה את זה, כל המעסיקים ידעו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 17301-01-22 סולמי נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני:

- 1 את זה, בטלוויזיה דיברו על זה, כולם ידעו כולל כולם שזה הרווח שלו, כמו שאמרת
2 כאן גברתי".
- 3 בהמשך מקשה ב"כ המערער על עדת המשיב ושואל (עמ' 29 ש' 26 – 30): "... אבל
4 אם אני אומר לך וטוען שמתוך 3,000, 5,000 קבלנים שישנם בארץ כן? עם כל ה-
5 3,000 80% מהם טוענים שעובד סיני הרוויח באותה תקופה ואפשר גם לראות את
6 זה גם היום כן? בין 18 ל-20,000 שקל נטו, מה יש לך להגיד על זה?" ועל כך השיבה
7 עדת המשיב: "שוב פעם אמרתי שבמקרה של החברה זה לא המספרים שהיו".
- 8 ובסיכום דבריו אומר ב"כ המערער כך: (עמ' 30 ש' 16 – 21): "בכל הארץ, בכל הארץ
9 כבודו לצערי יש לי קצת שיער לבן מזה, בכל הארץ אם אנחנו עושים עכשיו בדיקה
10 בכל המקומות בארץ כל עובד סיני יש להם כבר עיתון משלהם, הם יודעים בדיוק
11 כולם מרוויחים אותו דבר בארץ וכולם מקבלים את השכר בבנק הדואר שזה או
12 6,000, 7,000, זה תלוי כמה, כולם בכל החברות בארץ וכולם מקבלים את אותו
13 הפרש, כל הסינים, כולל כולם, יש להם כבר ועד שלהם, זה לא שאנחנו מוציאים
14 את זה עכשיו".
- 15 23. למותר לומר כי אין באמור לעיל כדי לבוא במקומן של ראיות שהיה מקום להציגן
16 בדבר איזה נוהג נטען הנוגע לשכרם של העובדים הסיניים. בא כוחו של המערער
17 בוודאי אינו יכול לשמש כעד לעניין זה. ממילא אין בכך כדי להצביע על טעות
18 בתחשיב.
- 19 יתר על כן, נראה כי עדת המשיב הציגה הסבר מניח את הדעת באשר לחישובים
20 השונים שנערכו על ידה במסגרת התחשיב, לרבות תוך התייחסות לשכר הכולל
21 המשולם לעובדים כפי שטען המערער שהוא "ידוע לכולם". כך הסבירה הגב' כרמי
22 (עמ' 22 ש' 4 – 6):
- 23 "...ה-18,305 מורכב מתשלום לחברת כוח אדם, השורה הראשונה עלות
24 החודשית 11,103 ועוד תשלום בשחור לעובד שנופר ולינוי העבירה לפועלים
25 5,916 פלוס תוספת מס הניכויים".
- 26 ובהמשך (עמ' 22 ש' 15-21):
- 27 "לחברת כוח אדם החברה העבירה 11,000, יש פה תלוש נטו, יש גם תשלומים
28 נטו שנעשו ע"י החברה לפי דיווחי 432 שלה, שזה המערכת של מעביד אוקי?
29 ששם אנחנו רואים מה השכר שמשולם ע"י החברה לעובדים שלה אוקי? אבל
30 כשהוא אומר שהעלות של פועל הסיני הייתה 19 או 20 ומשהו אז זה די מסתדר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 17301-01-22 סולמי נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני:

1 **כי אנחנו רואים שהתשלום לכוח אדם, לחברת כוח אדם הייתה 11,183, פלוס**
2 **מה ששולם בשחור לפי אותם מסמכים שדיברתי עליהם מקודם".**

3 24. בסופו של יום, ובהתחשב בכך כי הנטל מוטל על המערער להוכיח כי נפל פגם בשומות
4 מושא הערעור, הן באשר לתחשיב על בסיסו הוספו הכנסות חייבות לחברה והן
5 באשר לייחוס הכנסות אלו אליו כבעל השליטה בחברה, ומאחר שהמערער כלל
6 ועיקר לא עמד בנטל זה, אין מנוס מהמסקנה כי שומות המשיב בדיון יסודן.

7 25. ודוק – אף המשיב אינו חולק על כך שהכספים שהתקבלו בגין החשבוניות
8 הפיקטיביות שימשו את המערער לצורך תשלום שכרם של העובדים הזרים במזומן
9 ("בשחור"). השאלה היא איזה חלק מתוך אותם כספים נותר בידי החברה, לאחר
10 התשלום במזומן לעובדים הזרים, וממילא איזה חלק נותר בידי המערער.

11 בהכרעת הדין בהליך הפלילי נקבע, כי הכספים שהתקבלו בגין החשבוניות
12 הפיקטיביות הגיעו לידי של המערער בניכוי עמלה. המשיב ערך תחשיב לצורך כך,
13 והחברה לא הציגה תחשיב אחר ואף לא ערערה על השומה שיצאה לחברה על בסיס
14 אותו תחשיב. שומה זו הפכה לפיכך לחלוטה.

15 ברי כי המערער אינו יכול במסגרת ערעורו דן להעלות טענות כלפי אותה שומה
16 חלוטה משבחר שלא לעשות כן במסגרת הליכי השומה של החברה. די בכך כדי
17 לדחות את הערעור. כפי שהובהר לעיל, אף ניסיונו של המערער לתקוף במסגרת
18 ערעור זה את התחשיב שערך המשיב לא צלח, בהעדר כל ראיה מצדו שיש בה כדי
19 לסתור את התחשיב.

20 26. לא מצאתי בטענות המערער הנוגעות לחוסר ניסיונה של העדה מטעם המשיב
21 בטיפול בסוג זה של תיקים הנוגעים לעובדים זרים, כמו גם בהתייחסותו של בית
22 המשפט בהליך הפלילי לטיב עדותו של המערער (ראו סיכומי התשובה) – כדי לשנות
23 ממסקנתי דלעיל.

24 27. סוף דבר – הערעור נדחה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 17301-01-22 סולמי נ' פקיד שומה רחובות

תיק חיצוני:

1 28. יצוין כי המשיב הציג מספר חלופות לאופן שבו יש לסווג את ההכנסה בידיו של
2 המערער – כהכנסה עסקית, כהכנסת משכורת, כהכנסה מכל מקור אחר או כהכנסה
3 מדיבידנד.

4 המערער, לרבות בסיכומי התשובה, לא מצא לנכון להתייחס כלל ועיקר לסוגיה זו,
5 ולפיכך סיווגה של ההכנסה יהיה בהתאם לחלופה הראשונה שהציג המשיב. אין
6 באמור כדי למנוע מהמשיב לסווג את ההכנסה בדרך אחרת אם יסבור כי יש מקום
7 לעשות כן.

8 29. המערער יישא בהוצאות המשיב בסך כולל של 30,000 ₪ שישולמו בתוך 30 יום שאם
9 לא כן יתווספו אליהם הפרשי הצמדה וריבית החל מהיום ועד למועד התשלום
10 בפועל.

11

12 ניתן לפרסם את פסק הדין.

13

14

15

16 ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"ה, 21 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.

17

שמואל בורנשטיין, שופט

18

19